

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/641/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202275
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614202275.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Ing. P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom v D. P., N. XXX/X, o zaplatenie 4.876,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/71/2014-69 zo dňa 13. júna 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdzuje.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2.716,40 eur, úrok z omeškania vo výške 29,18 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.406,42 eur od 13. 02. 2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal od odporcu splnenia povinnosti zaplatiť sumu 4.876,90 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 11. 04. 2010 do 12. 02. 2012 vo výške 133,14 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy 4.876,90 od 13. 02. 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania na tom skutkovom a právnom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 15. 12. 2011 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 05. 01. 2006 zmluvu č. 333274640, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 6.979,97 eur a pozostávala z istiny 6.448,84 eur, riadneho úroku 73,05, úroku z omeškania 455,09 eur a ostatného príslušenstva 2,99 eur. Sumu 2,99 eur a sumu 455,09 eur si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 10. 04. 2010 do 10. 01. 2016 v počte 70 a celkovej výške 4.876,90 eur. Splátky splatné od 20. 02. 2012 do 10. 01. 2016 sa stali splatnými 12. 02. 2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Vyčíslené úroky z omeškania 133,14 eur za obdobie od 11.04.2010 do 12.02.2012 si uplatňuje v zákonnej výške, t.j. 9 % ročne. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žaloba navrhovateľa je dôvodná čiastočne, keď jej vyhovel v časti uvedenej vo výroku rozsudku a v

zostávajúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. K uvedenému dospel vykonaným dokazovaním, na základe ktorého mal preukázané, že medzi pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a odporcom bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere. Uvedená zmluva je Typickou spotrebiteľskou zmluvou. Poskytnutie úveru, jeho výška, dojednaný spôsob splácania, vrátane výšky mesačných splátok, výška nezaplateného zostatku úveru medzi účastníkmi neboli sporné. K zosplateniu úveru došlo dňa 12.02.2012. Žaloba na súd bola podaná 13.03.2014. V zmysle ust. § 5b Zákona č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o ochrane spotrebiteľa“) v prípade spotrebiteľskej zmluvy je súd povinný ex offo prihliadnúť na premlčanie, aj keď sa inak spotrebiteľ premlčania nedovoľoval. Uvedené zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. v prípade spotrebiteľského práva je premlčacia doba trojročná, teda splátky, ktorých splatnosť nastala pred 13.03.2011 sú premlčané. V súdenom prípade sa jedná o 12 splátok po 69,67 Eur, ktoré boli splatné od 11.04.2010 do 11.03.2011, v ktorej časti súd návrh zamietol. Zmluvný úrok ako odplata veriteľom za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva aj z ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka. Keďže k zosplateniu úveru došlo 12.02.2012, uvedeným dňom boli splatné aj úroky istiny úveru, preto po tomto dátume už navrhovateľovi zmluvné úroky neprislúchajú. Do zosplatenia t.j. ku dňu 12.02.2012 má navrhovateľ nárok na zaplatenie 11 splátok po 69,67 eur, t.j. spolu 766,37 eur. Po zosplatení z celkovo uplatnených 70 splátok po odpočítaní 12 premlčaných splátok a 11 splátok do vyhlásenia mimoriadnych splátok úveru zostáva 47 splátok, z ktorých má tzv. „čistú istinu“ z každej jednotlivéj splátky pripadá suma 41,49 eur, ktorej výška medzi účastníkmi konania nebola sporná. Tzv. „čistá istina“ bola vyčíslená ako podiel sumy poskytnutého úveru a počtu dojednaných mesačných splátok. Po zosplatení tak priznaná suma po vyčíslení predstavuje 41,49 eur x 47 t.j. 1.950,03 eur a celková priznaná suma činí 2.716,40 eur. V prípade spotrebiteľskej zmluvy je súd povinný ex offo skúmať dôvodnosť a výšku uplatňovaného príslušenstva. Úroky z omeškania nemožno priznať z príslušenstva pohľadávky. Úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, ale len jej príslušenstvom. Preto súd priznal navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania z 11 splátok úveru splatných do zosplatenia vo výške 9 % ročne od dátumu splatnosti jednotlivéj splátky vyčíslených v žalobe do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 12.02.2012 spolu 29,18 eur a po zosplatení len z tzv. čistej istiny 58 splátok x 41,49 Eur t.j. 2.406,42 eur odo dňa nasledujúceho po zosplatení do ich zaplatenia. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. O náhrade trov prvostupňového konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže účastníci konania mali vo veci úspech pomerný.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v časti výroku, ktorým bol žalobný návrh zamietnutý v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Zastával názor, že aplikáciou ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k narušeniu princípov právneho štátu, k porušeniu zákazu diskriminácie, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníctva, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania. Aplikáciou ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce konanie bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Priamym aplikovaním § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd taktiež porušil zásadu, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Poukázal na skutočnosť, že na daný prípad bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah, aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Zároveň poukázal na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 2M Cdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Trnave. Nevidel dôvod, prečo mu nebol priznaný nárok na splátky splatné od 11.04.2010 do 11.03.2011. Vyjadril nesúhlas s tým, že mu súd nepriznal nárok na úrok z omeškania z plnej sumy splátky. Podľa rozhodnutia NS SR, sp.zn. 4Obo 143/98: „Zmluvou o úvere sa dlžník zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto že dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania.“ Na základe uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, resp. zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje trovy odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. bol vyhlásený rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku ktorým prvostupňový súd návrh zamietol potvrdil ako vecne správny. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol odvolateľ v odvolaní konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, keď vykonal potrebné dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Nemohol preto odvolací súd prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Odvolací súd sa v plnom rozsahu pridržiava odôvodnenia prvostupňového rozsudku, na ktoré poukazuje, a s ktorým sa stotožňuje, preto považoval za nadbytočné totožnými alebo obdobnými výrazmi a úvahami opakovať odôvodnenie prvostupňového rozsudku, v ktorom nezistil pochybenie, a preto podľa § 157 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd ho potvrdil ako vecne správny.

Na zdôraznenie správnosti však odvolací súd dodáva, že podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa účinný od 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv a súdu ukladá povinnosť ex offio prihliadať na premlčanie aj bez námietky účastníka konania, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté. Keďže ustanovenie upravuje postup súdu, nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, a preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.